

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 11 lipca 2023 r.

Poz. 8238

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WNP-I.4131.169.2023

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 7 lipca 2023 r.

dotyczy uchwały Nr XLVIII/302/2023 Rady Gminy w Kuczborku – Osadzie z 26 maja 2023 r.
„w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Łązek Południe”.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 07 lipca 2023 r.

WNP-I.4131.169.2023

Rada Gminy w Kuczborku – Osadzie
ul. Adama Mickiewicza 7a
09 – 310 Kuczbork – Osada

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1, w związku z art. 86 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 i 572)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVIII/302/2023 Rady Gminy w Kuczborku – Osadzie z 26 maja 2023 r. „*w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Łązek Południe*”, w zakresie części testowej i graficznej, w odniesieniu do terenu oznaczonego symbolem 1R, w granicach działek stanowiących grunty leśne, oznaczonych numerami ewidencyjnymi 350/1 i 350/2 z obrębu 0012 Łązek, jednostka ewidencyjna Kuczbork – Osada.

Uzasadnienie

Na sesji 26 maja 2023 r. Rada Gminy w Kuczborku – Osadzie podjęła uchwałę Nr XLVIII/302/2023 „*w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Łązek Południe*”. Powyższa uchwała została doręczona organowi nadzoru 7 czerwca 2023 r., a dokumentacja prac planistycznych 20 czerwca 2023 r.

W wyniku dokonanej oceny prawnej przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził istotne naruszenie art. 15 ust. 1 oraz art. 17 pkt 6 lit. c ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977), zwanej dalej „*ustawą o p.z.p.*”, w związku z art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy z 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409), poprzez sporządzenie planu miejscowego niezgodnie z przepisami odrębnymi, zobowiązującymi do uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, które przeznaczone zostały w planie na cele inne niż leśne. Brak w dokumentacji prac planistycznych zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych znajdujących się w granicach

działek o numerach ewidencyjnych 350/1 i 350/2 z obrębu 0012 Łązek, przeznaczonych w planie pod uprawy rolne, skutkowałam wszczęciem postępowania nadzorczego w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały i skierowaniem do Rady Gminy w Kuczborku – Osadzie zawiadomienia z 23 czerwca 2023 r., w którym wniesiono o:

- przekazanie wypisu i wyrysów z ewidencji gruntów z określonymi użytkami gruntowymi, w odniesieniu do działek ewidencyjnych oznaczonych numerami 350/1 i 350/2 z obrębu 0012 Łązek;
- udzielenie informacji, czy grunty leśne znajdujące się w granicach ww. działek uzyskały zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne.

Pismem z 30 czerwca 2023 r. Rada Gminy w Kuczborku – Osadzie poinformowała, że działki nr ew. 350/1 i 350/2 z obrębu Łązek nie uzyskały zgody na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne oraz przekazała wypisy i wyrysów z ewidencji gruntów dla ww. działek, informujące o znajdujących się w ich granicach użytkach leśnych. Powyższe oznaczają, że grunty leśne, wchodzące w skład ww. działek, bez uzyskania stosownej zgody zostały przeznaczone w niniejszym planie miejscowym pod uprawy rolne, które na rysunku planu stanowią część terenu oznaczonego symbolem 1R.

Stosownie do art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., przez organ stanowiący gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, że organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania, określa ustawa o p.z.p.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p., kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze dyspozycję art. 20 ust. 2 ustawy o p.z.p., kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz, określonej ustawą, procedury planistycznej. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna). Zawartość aktu planistycznego określona została w art. 15 ustawy o p.z.p., przy czym zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 3 ustawy o p.z.p., w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy

uwzględniać wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych. Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p.z.p., odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Zakres przedmiotowy władztwa planistycznego gminy, w ramach którego ma ona możliwość wpływu na sposób wykonywania prawa własności, przez właścicieli i użytkowników terenów objętych ustaleniami planu miejscowego, nie jest nieograniczony i został szczegółowo określony w ustawie o p.z.p. poprzez wskazanie obowiązkowej i fakultatywnej (dopuszczalnej) treści planu miejscowego (art. 15 ust. 2 i 3) oraz w, mającym zastosowanie w przedmiotowej sprawie, rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p.*”, w szczególności zaś w jego ustaleniach zawartych w § 3, 4 i 7 oraz w § 8 ust. 2 zd. 1, który stanowi, że: „*Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego*”.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji, w tym zakresie. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

W kwestionowanej uchwale doszło do naruszenia zasad i trybu sporządzania niniejszego planu miejscowego poprzez dokonanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych (niewyznaczonych na rysunku planu) na cele nieleśne, wchodzących w skład terenu rolniczego oznaczonego symbolem 1R oraz dopuszczenie do lokalizowania na nich sieci infrastruktury technicznej, niezwiązanych z gospodarką leśną, bez uzyskania stosownej zgody na zmianę ich przeznaczenia na cele nieleśne.

Organ nadzoru wskazuje, że jedną z wartości planowania przestrzennego, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 ustawy o p.z.p. jest uwzględnienie wymagań ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych. Powyższe wynika również z art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., które zobowiązuje do sporządzenia projektu planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi. W przypadku występowania gruntów leśnych zastosowanie znajdzie zatem przepis art. 7 ust. 2 pkt 2 i pkt 5 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, z którego wynika, że

wszystkie grunty leśne, dla których ustalono w planie miejscowym przeznaczenie inne niż leśne, wymagają uzyskania zgody właściwych organów na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne, zmiana ta może być jedynie dokonana w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W myśl ww. przepisów grunty leśne stanowiące własność Skarbu Państwa – wymagają uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby, zaś pozostałe grunty leśne – wymagają uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej. Wymóg uzyskania powyższych zgód, wynika również z art. 17 pkt 6 lit. c ustawy o p.z.p., zgodnie z którym organ sporządzający projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uzyskuje zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, gruntami leśnymi są grunty: określone jako lasy w przepisach ustawy z 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2022 r. poz. 672, z późn. zm.), zrehabilitowane dla potrzeb gospodarki leśnej oraz grunty pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych.

Stosownie do art. 3 ustawy o lasach: *„Lasem w rozumieniu ustawy jest grunt: 1) o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub przejściowo jej pozbawiony: a) przeznaczony do produkcji leśnej lub b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo c) wpisany do rejestru zabytków; 2) związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.”*

Skoro ustawodawca, wskazuje na wymóg uwzględnienia w planowaniu przestrzennym ochrony gruntów rolnych i leśnych, to konkretyzację tej normy odnaleźć możemy w art. 3 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zgodnie z którym, ochrona gruntów leśnych polega na: ograniczaniu przeznaczania ich na cele nieleśne lub nierolnicze, zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi, przywracaniu wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej, poprawianiu ich wartości użytkowej oraz zapobieganiu obniżania ich produktywności oraz ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Definicję zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne zawiera również art. 4 pkt 6 ww. ustawy, zgodnie z którym przez przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze lub nieleśne rozumie się ustalenie innego niż rolniczy lub leśny sposobu użytkowania gruntów rolnych oraz innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych.

W tym miejscu podkreślić także należy, iż decyzja wydawana na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych ma charakter uznaniowy. Ustawa ta jedynie w art. 6 ust. 1 odnosi się do kwestii przesłanek, jakimi winien kierować się organ przy kwalifikowaniu gruntu rolnego i leśnego do odmiennego przeznaczenia. Zgodnie z zapisem art. 6 ust. 1 ww. ustawy, na cele nierolnicze i nieleśne, powinny być przeznaczane przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów, jako nieużytki, a w razie ich braku grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Zgodnie z rysunkiem planu miejscowego, w granicach obszaru objętego planem, występują grunty leśne, które przeznaczone zostały pod tereny lasów, oznaczonych symbolami: 1ZL, 2ZL i 3ZL, dla których ustalenia szczegółowe zawarto w § 5 uchwały.

Tymczasem z przeprowadzonej przez organ nadzoru analizy rysunku planu oraz treści mapy, na której został on sporządzony, jak również z dokumentacji prac planistycznych uchwały i danych z ewidencji gruntów wynika, że grunty ewidencyjnie leśne znajdują się także w granicach innych jednostek terenowych wyznaczonych na rysunku planu, dla których ustalono w planie przeznaczenie inne niż leśne, tj.:

- na części terenu przeznaczonego pod obszar i teren górniczy, oznaczonego symbolem 1PG – w granicach działki nr ew. 366 z obrębu 0012 Łązek;
- na części terenu przeznaczonego pod uprawy rolnicze, oznaczonego symbolem 1R – w granicach działek nr ew. 350/1 i 350/2 z obrębu 0012 Łązek.

Z dokumentacji prac planistycznych uchwały wynika, że Wójt Gminy Kuczbork – Osada wnioskiem z 21 grudnia 2022 r. uzupełnionym 5 stycznia 2023 r., wystąpił o wyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów ewidencyjnie leśnych, niestanowiących własności Skarbu Państwa, o powierzchni 0,3400 ha, pod obszar i teren górniczy (PG), wchodzących w skład działki nr ew. 366 z obrębu 0012 Łązek, w granicach oznaczonych szrafurą barwy niebieskiej na załącznikach nr 1 i nr 2, przedstawiających mapy ewidencyjne z gruntami leśnymi wnioskowanymi o zmianę przeznaczenia na cele nieleśne. Decyzją Nr 12/2023 z 20 lutego 2023 r., znak: RW-RM-II.7151.184.2022.KJ, Marszałek Województwa Mazowieckiego wyraził zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych znajdujących się w granicach działki nr ew. 366 z obrębu 0012 Łązek, pod obszar i teren górniczy (PG), zgodnie ze złożonym wnioskiem.

Natomiast pozostałe grunty leśne wchodzące w skład działek o numerach ewidencyjnych 350/1 i 350/2 z obrębu 0012 Łązek nie uzyskały zgody na zmianę ich przeznaczenia na cele nieleśne, bowiem w dokumentacji prac planistycznych uchwały brak dowodów potwierdzających przeprowadzenie przez organ wykonawczy gminy czynności mających na celu uzyskanie wymaganej zgody umożliwiającej przeznaczenie tych gruntów w niniejszym planie miejscowym pod tereny

rolne, oznaczone symbolem 1R wraz z dopuszczeniem na nich realizacji sieci infrastruktury technicznej.

Zgodnie z ustaleniami szczegółowymi zawartymi w § 4 pkt 1, pkt 3, pkt 6, pkt 10 lit. b uchwały, w brzmieniu: „Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1R, 2R, 3R, 4R, 5R ustala się: 1) przeznaczenie terenów – tereny rolnicze; (...) 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu – zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych za wyjątkiem infrastruktury technicznej; (...) 6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalna wysokość zabudowy, minimalna liczba miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów – dopuszcza się wyłącznie uprawy rolnicze; (...) 10) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej: (...) b) w terenach rolnych oznaczonych symbolami 1R, 2R, 3R, 4R, 5R dopuszcza się budowę, rozbudowę i przebudowę sieci uzbrojenia terenu zgodnie z przepisami odrębnymi o następujących parametrach: – sieć wodociągowa, zlokalizowana podziemnie o przekroju nie mniejszym niż \varnothing 32 mm, – sieć kanalizacji sanitarnej, zlokalizowana podziemnie o przekroju nie mniejszym niż \varnothing 100 mm, – sieć gazowa, zlokalizowana podziemnie o przekroju nie mniejszym niż \varnothing 32 mm, – sieć elektroenergetyczna napowietrzna lub kablowa 0,4-15kV;”.

Z powyższych ustaleń uchwały wynika, że na terenach 1R, 2R, 3R, 4R i 5R, a więc także na ww. działkach stanowiących grunty leśne znajdujących się w granicach terenu 1R, mogą być lokalizowane sieci uzbrojenia terenu, tj. sieć wodociągowa, kanalizacji sanitarnej, gazowa i elektroenergetyczna, przy jednoczesnym zastrzeżeniu zachowania wymogu ich budowy i rozbudowy i przebudowy zgodnie z przepisami odrębnymi. Tymczasem stosownie do wymogu art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., zobowiązującego do sporządzenia planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, w związku z art. 7 ust. 2 pkt 2 i pkt 5 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wszystkie grunty leśne, dla których ustalono w planie miejscowym przeznaczenie inne niż leśne, wymagają uzyskania zgody właściwych organów na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne, zaś zmiana ta może być jedynie dokonana w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Bez uzyskania powyższej zgody, grunty te winny pozostać w użytkowaniu leśnym oraz winny zostać wydzielone liniami rozgraniczającymi z terenu 1R i stanowić odrębną jednostkę terenową

przeznaczoną pod las, oznaczoną symbolem literowym ZL, przypisanym w § 3 ust. 1 pkt 2 uchwały terenom przeznaczonym pod lasy.

Urządzenia i sieci infrastruktury technicznej nie zaliczają się do przedsięwzięć związanych z gospodarką leśną, a także nie są uznawane za grunty leśne, w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawy o lasach. Pojęcie urządzeń infrastruktury technicznej określone zostało w art. 143 ust. 2 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344, z późn. zm.), do którego odwołuje się także art. 2 pkt 13 ustawy o p.z.p. Zgodnie z ww. przepisem ustawy o gospodarce nieruchomościami „*Przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych*”.

W ocenie organu nadzoru, dopuszczenie możliwości lokalizacji sieci infrastruktury technicznej na gruntach leśnych, również wymaga uzyskania zgód właściwych organów na zmianę przeznaczenia tych gruntów na cele nieleśne, tym bardziej, iż przedmiotowy zapis dotyczy możliwości lokalizacji inwestycji wymagających trwałego wyłączenia gruntu z produkcji leśnej, a więc inwestycji, w wyniku których dalsze prowadzenie gospodarki leśnej nie jest możliwe.

Organ nadzoru ponownie wskazuje, że stosownie do dyspozycji art. 4 pkt 6 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych przez przeznaczenie gruntów na cele nieleśne należy rozumieć ustalenie innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych. Powyższe oznacza, iż dokonanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, w tym przypadku na cele rolnicze, wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Biorąc powyższe pod uwagę, jak wskazano na wstępie uzasadnienia, organ nadzoru zawiadamiając Radę Gminy w Kuczborku – Osadzie o wszczęciu postępowania nadzorczego wystąpił z wnioskiem o przekazanie wypisu i wyrysu z ewidencji gruntów z określonymi użytkami gruntowymi dla ww. działek oraz o udzielenie informacji, czy grunty leśne znajdujące się w granicach tych działek uzyskały zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne. Zgodnie z wyjaśnieniami Rady Gminy w Kuczborku – Osadzie, działki nr ew. 350/1 i 350/2 z obrębu 0012 Łązek nie uzyskały zgody na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne, zaś przekazane wypisy i wyrysy z ewidencji gruntów dla ww. działek, wprost potwierdzają, że w ich granicach znajdują się użytki leśne. Organ nadzoru wskazuje, iż z uwagi na zakres znaczeniowy pojęć (las z ustawy o lasach oraz gruntu leśnego z ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych) to właśnie zapisy zawarte w ewidencji gruntów i budynków, będą miały zastosowanie w przedmiotowej sprawie, m.in. z uwagi na fakt, iż stosownie do dyspozycji art. 21 ustawy z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r.

poz. 1990, z późn. zm.), podstawę planowania przestrzennego, stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków.

W związku z powyższym, Rada Gminy w Kuczborku – Osadzie nie była uprawniona do ustalenia w niniejszym planie miejscowym innego ich przeznaczenia niż leśne, tj. w tym przypadku na cele rolnicze, jak również do umożliwienia lokalizowania na nich sieci infrastruktury technicznej niezwiązanych z gospodarką leśną i niewykorzystywanych dla potrzeb gospodarki leśnej, bez uzyskania wymaganej zgody, bowiem brak takiej zgody, o której mowa w art. 17 pkt 6 lit. c ustawy o p.z.p. narusza procedurę sporządzenia planu, co stanowi o istotnym naruszeniu trybu sporządzania planu miejscowego, jak też narusza w istotny sposób zasadę sporządzenia planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Organ nadzoru nadmienia, że Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale 7 sędziów NSA z 29 listopada 2010 r. sygn. akt II OPS 1/10 orzekł, że *„zgoda właściwego organu na przeznaczenie gruntu leśnego (rolnego) na cele nieleśne (nierolnicze), zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, jest aktem stanowiącym konieczną podstawę do zamieszczenia odpowiednich ustaleń w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Brak wymaganej zgody na przeznaczenie gruntów leśnych (rolnych) na cele inne niż leśne (rolnicze) skutkuje naruszeniem procedury uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego w tym zakresie co stanowi przesłankę uznania go za nieważny. Podobne stanowisko w omawianej kwestii zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie sygn. akt II OSK 1900/08”*.

Kwestia dotycząca konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne dla potrzeb realizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, była już przedmiotem wielokrotnego stanowiska judykatury, w tym wyrażonego w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z:

- 27 września 2016 r., sygn. akt II OSK 3135/15;
- 21 czerwca 2016 r., sygn. akt II OSK 2592/14;
- 27 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 2253/15;
- 9 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 3083/13,

a także Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 7 listopada 2014 r. w sprawie sygn. akt IV SA/Wa 1726/14.

W kontekście powyższych naruszeń organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z wymogiem art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, oraz istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W przedmiotowej sprawie doszło

do naruszenia, w sposób istotny, zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co oznacza w tym przypadku konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w części. Ustalenia, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym, mają istotny wpływ na przyjęte rozwiązania przestrzenne, które byłyby inne gdyby zastosowano obowiązujące przepisy, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym.

W odniesieniu do podstaw stwierdzenia nieważności aktów organu samorządowego przyjmuje się, że już z samego brzmienia art. 91 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym wynika, iż tylko istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały (aktu) organu gminy. Za „istotne” naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być akceptowane w demokratycznym państwie prawnym. Zalicza się do nich między innymi naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmiecik: w Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, str. 101-102).

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XLVIII/302/2023 Rady Gminy w Kuczborku – Osadzie z 26 maja 2023 r. „*w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Łązek Południe*”, w części ustaleń, o których mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania, w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Tobiasz Bocheński

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/